

Som udgangspunkt ville jeg da tro, at man normalt ville sige: Hvis man tilrettelægger en politik, og det viser sig, at den ikke holder stik, eller hvis udviklingen går i den modsatte retning end det, man egentlig forestillede sig, så må man justere sin politik.

Og når man nu ved, at der bliver flere arbejdsløse, 33.000 flere arbejdsløse – 15.000 færre i den private sektor og 2.000 færre i den offentlige sektor – giver det så ikke anledning til at sige: Jamen så er det måske ikke den letteste måde at få dem, der er marginaliseret og socialt udstødte, ind på arbejdsmarkedet på, når der simpelt hen generelt er blevet færre ordinære arbejdspladser. Så burde man måske finde nogle nye værktøjer for at hjælpe de socialt udsatte.

Men det kan jeg forstå at statsministeren ikke helt kan se nødvendigheden af, og derfor gentager han bare, at vi vil have alle folk i arbejde. Jamen det er alle jo enige om, men hvordan, når regeringens politik har slået fejl? Hele beskæftigelsespolitikken har jo slået fuldstændig fejl med en stigende arbejdsløshed og en faldende beskæftigelse til følge.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo ikke rigtigt, at det er slået fejl. Sagen er den, at vi i nogle år desværre har oplevet en noget afmattet international økonomi, og det har så også smittet negativt af på beskæftigessituationen i Danmark. Men nu er det heldigvis på vej den anden vej. Nu stiger beskæftigelsen heldigvis, nu falder ledigheden heldigvis, og det gør selvfølgelig, at det også bliver nemmere at få de udsatte grupper i job. Deri har hr. Ole Sohn selvfølgelig ret.

Når arbejdsmarkedet er i fremgang, er det alt andet lige også nemmere at få de udsatte grupper i arbejde. Men jeg er bare nødt til at fastholde, at samtidig med at vi må arbejde for at have et godt socialt sikkerhedsnet i Danmark, skal vi også sikre, at systemet fungerer sådan, at det altid kan betale sig at arbejde og tage en uddannelse. Det håber jeg faktisk vi kunne være enige om.

Det er sådan set alt, hvad regeringen har gjort. Det er ikke særlig store ændringer, vi har foretaget. Vi har bare i nogle få og små hjørner lige sikret, at det kan betale sig at arbejde, og at det kan betale sig at tage en uddannelse.

Jeg synes, det er almindelig snusfornuft, at det selvfølgelig skal kunne betale sig at arbejde.

Ole Sohn (SF):

Duracellbatteriet behøver da ikke at fortsætte. Der er ingen, der benægter, at det skal kunne betale sig at arbejde. Ingen har benægtet det på noget som helst tidspunkt. Jeg forstår bare ikke, hvorfor statsministeren er så fattig i sin argumentation, at han skal gentage og gentage noget, som ingen er uenig i.

Kl. 15.30

Man skulle prøve at forholde sig til den virkelighed, at det, der sker, når arbejdsløsheden stiger og beskæftigelsen falder, er, at det så bliver sværere for de socialt udsatte at komme ind på arbejdsmarkedet.

Og en af de ting, der gør det endnu værre for den her gruppe, som er omfattet af spørgsmålet, er, at antallet af langtidsledige er eksploderet under den her regering. Der er blevet 13 pct. flere langtidsledige under den her regering. Det vil sige, at for dem, der er endnu længere ude, dem, der er på kontanthjælp og oven i købet har været det igennem flere år og fået nedsat deres ydelser, er mulighederne for at komme ind på arbejdsmarkedet meget ringere.

Så er det enkle spørgsmål, om det ikke giver statsministeren anledning til at sige: Hvordan hjælper vi så de familier, når vores hidtidige politik er slået fejl, og ikke mindst, hvordan hjælper vi deres børn, så den negative sociale arv ikke skal forfølge dem?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Vi er hele tiden meget optaget af, hvordan vi målrettet kan gå ind og hjælpe dem, som er i den mest udsatte situation. Nu siger hr. Ole Sohn, at det, regeringen har gjort, ikke hjælper, at det har slået fejl. Det er jo ikke rigtigt.

Lad os f.eks. tage starthjælpen, som typisk er for indvandrere, fordi vi siger, at man skal have boet i Danmark i mindst 7 år for at kunne få fuld adgang til det danske socialsystems goder. Man kan her få enten en introduktionsydelse som starthjælp, som er en lidt lavere ydelse, eller introduktionsydelsen på kontanthjælpsniveau.

Når vi så kigger på tallene for, hvordan det går med at komme i beskæftigelse, er det således, at blandt dem, der er på starthjælp, er 36 pct. selvforsørgende eller på SU efter 2 år. Blandt dem, der er på kontanthjælpsniveau, er det kun 27 pct., der er selvforsørgende eller på SU efter 2 år.

Der er altså noget, der tyder på, at det virker i retning af, at der er flere, der kommer i job eller uddannelse.